

A gyöngyvirág meg a tudomány

Májusban annyi minden búvik elő a fekete földből, hogy egykori jó tanítóm sem tudná megszámolni, pedig ő annyi számot tudott fejből, mint egy csillagász. Mert hiszen a csillagászok ismerik a legtöbb számot, elszámolnak millióig, billióig, sőt billiárdig is. Bár gyermekkoromban volt olyan fölfogás, hogy a billiárd tulajdonképpen nem is szám, hanem egy társasjáték, mint a kugli. Azonban azóta bizonyára megcáfolták ezt az elméletet is, ma már a csillagászok osztják meg szorozzák a billiárdot és olyan szép eredmény jön ki nekik, hogy jutalomkönyveket és dicsérő okleveleket is kapnak érte.

De a fekete földből még több minden üti föl a fejét, mint amennyit egykori jó tanítóm számon tudott tartani vagy amennyit a csillagászok éjszaka a magányukban elképzelnek.

Arról volt ugyan tudomásom, hogy az első gombákat a manók nyitják ki, mint mi az esernyőt. Ezek az apró és meséskönyvekben gyakorta leírt lények a gomba kalapja alatt ülnek, nehogy az esőben megázzanak.

Érthető a megszámlálhatatlan fűszál felnövekedése is, mert ezek a földben voltak, valamiképpen összezsavarodva, mint az ébresztőóra rugója. Májusban aztán kiegyenesednek, mégpedig a hegyüknél, és lassan fölfelé nyomja őket a rugó belső feszültsége.

Az orgonabokrokon kinövő orgonákat viszont a tavaszi

szél fújhatja elő, hogy késő este meg hajnalban tudjon rajtuk orgonázni. A lila orgonák rejtett sípjain szomorúan búgó dalokat játszik a szellő. Viszont a fehér orgonákon vidámabb énekeket zúgat örömünkre és okulásunkra.

Nem sorolom föl a megszámlálhatatlan tüneményt, mert nem vagyok csillagász, így csak egy-két tucatig juthatok el és ha még nagyon összeszedem a gondolataimat, az egészet megtoldhatom egy tizedes törttel. Holott egy tizedes tört-virág nem igazi virág, mert még pohárba se lehet tenni.

Mindössze azt akarom elmondani, hogy megfigyeléseim és fölfogásom szerint miként jönnek létre a gyöngyvirágok, a májusnak ezen különleges csodái.

Előbb az volt az elképzelésem, hogy a gyöngyvirág a januárban lehullt hópihékből születik. Mert hiszen éppen olyan fehér és az apró szíromleveleinél éppen olyan szögletes, mint a tenyerünkbe szállott hókristály.

Tehát a hópihéék leesnek a fekete göröngyök közé, majd a fény hatására nőni kezdenek, fölkúsznak egy vékony zöld száron, szép sorjában, és ezáltal egy szál gyöngyvirágot alkotnak.

Sajnos a pontos tudományos vizsgálataim nem igazolták ezt a nemes és egyszerű fölfogást. Ugyanis arra kellett rájőnnöm, hogy a fény és a meleg hatására a hópihe nem növekedik, hanem elolvad. És lefelé gördül, ahelyett, hogy egy zöld száron kúszni kezdene fölfelé.

Ezidőben került a kezembe egy tudományos meséskönyv, amelyért köszönetet kell mondanom Kovács Miska barátomnak.

A tudományos jellegű meséskönyv szerint éjszaka tündérek táncolnak a kertekben és egy-egy gyöngyszem pereg le a nyakukról, a göröngyök közé. A tudományos meséskönyv,

melyért itt mondok köszönetet Kovács Miska gyöngyvirág-kutató barátomnak, úgy magyarázta a csodát, hogy a lehullott gyöngyből nő ki a gyöngyvirág.

Sajnos, a magyarázat csak ideig-óráig tűnt elfogadhatónak.

Először is, a tündérek kizárólag az erdei pázsiton táncolnak és ki nem állhatják a sarat.

Másodszor, nincs is gyöngy a nyakukban, mert olyan szépek, hogy nem szorulnak rá efféle cifraságokra. Harmadszor pedig, a feltételezett gyöngy elvész, ha elgurul, és nemhogy több lenne belőle, de egy se marad.

Ezután új irányban kezdtem a kutatást. Abból a föltevéstől indultam ki, hogy a törpék piros csíkos nadrágban és lilárikóban éjszakánként a kertekben kosárlabdáznak. És az

